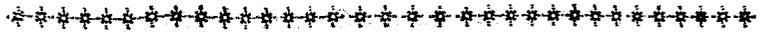

πειθαρχήντα, οἷς δὲ καὶ τέτων ἰδίᾳ ἕκαστον. Θεσμὸς δὲ Φυσικὸς μὲν νόμος, ἐμὲν ἐκ σωθῆκης, καὶ ἀπὸ βελῆς ἡστημένος, ταῖς δὲ τῶν νομένων φύσεσιν ἀραξέτως προσήκοντα, ὡς ἀνάγκη τὰς ἀνοίας συνδιατίθεσθαι καὶ συμμορφῶσθαι, μὴ συμμορφῶσθαι δὲ, διασφραβεῖσθαι, καὶ τῆς ὀρθότητος ἐκπιπέσας εἰς παραφροσύνην. Τὰς μὲν ἔν περι τῶν τοιούτων γινόμενας Θεσμοὺς διασκέψεις καὶ θεωρίας, Θεωρημάτων δὲ διὰ Γεωμετρικῶν, ἐκδέσθαι τε ἡμῖν ἐξέτω, καὶ κατασκευάσθαι. Τὸ γὰρ ἐν τοῖς Μαθηματικοῖς Θεώρημα, τὸ φύσει προσόντος τῷ υποκειμένῳ πρὸς πάθος ἐστὶν ἀπόδειξις. Ὡστε καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ταῦτα, ὡς τὰ φύσει παρετόμνα τοῖς συλλογιστικῶν τῶν χημάτων ἐπιθεωρῆντα, ἢ κλήσεως μὲν τῆς αὐτῆς, δείξεως δὲ, παραπλησίως τύχει μεθοδολογίας, ἔδεν ὅμαι παρατολημῆσται τῇ πραγματικῇ ἀτοπον, ἐδ' ἀλλότριον. Ὅπερ γε καὶ Ἀριστοτέλλῳ ἴσμεν ἐν τέτοις ὅσιν Γεωμετρολογικῶν καὶ τῶν μὲν ὄρεσ τοῖς σημείοις παρεκάζοντα, διαστήμασι δὲ, ὧν οἱ ὄροι τὰ πέρατα, τὰς προτάσεις, χημάτα τε καλεῖν ἀξιώσασθαι ἐκ τῶν τοιῶν δε διαστημάτων περιγροφόμενα, καὶ τέτων ἀντικρου νομοθετήσασθαι τὰ πάθη, ὡσανεὶ τοσούτων δεῖν Γεωμετρικῶν χημάτων Θεωρεῖν ἡμᾶς, καὶ ἀποδεικνύειν (1). Ἔτω τοίνυν.

Στοι-

(1) Ὁ παρ' Ἀγγλοῖς Θεωρούμενος Λώκιος ἐν τῷ περὶ τῶ Νῆ Βιβλ. Δ'. Κεφ. ΙΖ. §. 4. Οὐ πάνυ πολεμικῶς τῷ τῶ συλλογισμῶ φαίνεται ποιούμενος χρῆσιν. Μηδὲ γὰρ εἶναι τῶν τῶ μέγα (ἢ κοινῇ πιστεύεται) τῶ λόγῳ ὄργανον, ὡς δὲ αὐτῶ ἐξέχως εἰς ἐνέργειαν προβαίνειν τῶ ἐν ἀνθρώποις τῶ λογικῶ δυνάμει. Πρώτον γὰρ δὴ πρὸς ἐντι τῶ καὶ μόνον ὁ συλλογισμὸς εἰσικεν ὑπεργεῖν, τὸ τῶ ἀπληχεῖαν (Φησι) τῶν πῆσιν ἀποδεικνύειν ἐν ἐνι παρατάγματι (ὅ τῶν ἀνωτ. §. Φλη. τεθέντων τὸ Β'. ἢ.) πλέον δ' ἐδέν. ὅπερ καὶ χηρὸς τῶ συλλογισμῶ, ἐδέν χηρὸν, εἰμὴ ἢ κρείττον ὁ νῆσ ὅσιν ἐστὶ διάνειαν, ἐφ' ὧν ἢ τῶν ἐνοίων ἀπληχεῖα ἀληθῆς τε ἐγγραφῆ, καὶ πραγματικῆς. Ἐπειτα δὲ καὶ ὄροι (πρὸς τῶν) εἰσὶν,

οἱ τὸ μὲν ἔδος τῶ συλλογισμῶ μηδαμῶς ἀκριβῆντες, ὀρθῶς δὲ πάνυ καὶ ἀκριβῆως διανοούμενοι; Τίς δὲ καὶ τῶν τῶ συλλογιστικῶν Μεθόδων ἐπιλεπῆ ἐξονυχιστικῶν ἐνεθυμηθῆ (εἶπατε καδ' ἐμὸν διανοητικῶν δείξεσε) συλλογισμῶ χρῆσασθαι; Τί δὲ, καὶ πρὸ τῶ ἐπιδέν; τὸν Ἀριστοτέλλῳ τὸ ὄργανον, ἐδὲς ἄρ' ἐγγὺ τίποτ' ἂν ἢ τὸ διανοητικῶν; ἐδὲς ἐκρήματο; Καὶ ἀλογίαν ἄρα πάντος τῶ ἀνθρωπίνῳ καταψηφισμένῳ, καὶ ὀλιγόρως ἔτος ἐνεθυμηθῆ τὸν Θεὸν ἐρῶμεν περὶ τὸν ἀνθρώπων, que se contentant d' en faire des Creatures a deux jambes, il ait laissé à Aristote le soin de les rendre Creatures raisonnable? ὡσεὶ ταῦτα ὑποσησάμενοι τὰ ζῶα τὰ δίποδα, τέτων ἐπιτα ἐπιτελεῖται τῶ Ἀριστο-

Στοιχεῖα τῆς Συλλογιστικῆς Τέχνης.

Γεωμετρικῆ Μεθόδῳ κατασκευαζόμενα.

Ο Ρ Ο Ι.

§. χιβ.

Προτάσεως εἰσῶν ὄροι, ἢτοι ἄκρα καὶ πέρατα δύο. (§. σ'. τυβ').

§. χιγ'. Προτάσεως τῆς καθόλου κατασκευαστικῆς (§. υβ'). ὁ μὲν ὑποκείμενος ὄρος ἐστὶ καθόλου, ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐπὶ μέρεσ. (§. σκή').

Dd 5

§. χιδ'.

Ἀριστοτέλα τῶ ἐπιμέλειαν, ὅς ἂν αὐτῶ καὶ λογικῶ, καὶ διανοητικῶ ἀναδείξεσ; Ἐτ' ἐχὶ καὶ Ἀριστοτέλης αὐτὸς, καὶ τῶν συλλογιστικῶν ἀνὸ χημάτων καὶ τρόπων, μόνῃ τῇ παντὶ περιεσχὲ ἐκ φύσεως διανοητικῆ δυνάμει χρησάμενος αὐτῶ ἐκεῖνα ἐξεύρειν, ἐφ' οἷς θαυμάζεται; Οἱ δὲ Γεωμετρικοί, ἐχὶ καὶ δόξα τῆς ἐντέχνης τῶν συλλογισμῶν διανοητικῶν, πλείστα τε καὶ κάλλιστα ἀποδεικνύσασθαι; κτ. Ταῦτα δὴ καὶ τέτων ἐστὶ πλείω ἐφεξῆς ὁ Ἀγγλος προβάλλεται, ὡς δὲ αὐτῶν ἀπελέγξων τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου τὸ μάταιον. Ἐξ ὧν ἐδέν αὐτῶ ἀκριβῶς ἐπιστήσας ὑποσησάσασθαι, ἢ ὅτι ἢ κατὰ διάνειαν ἐνέργεια, ὅσιν ὁ κυρίως ἐστὶ καὶ ἐνδιάθετος συλλογισμὸς, εἰς ἐπιστήμης πορισμὸν, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶ προσημῆν, καὶ ἀνὸ τῆς ἐντέχνης διαμορφώσεως ἐξαρτῆσαι. Καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῶ ΓΡΑΜΜΑΤΑ καὶ καὶ τῶ ΘΕΑΣΕ, ἐντε συγγραφεῶς ἢ προσδιαλέξασθαι, τὰ ἐαυτῶν κατασκευάζων Φιλοσοφικῶν τῶ ὄντι εἰσὶ περιττοί. Τετὶ γὰρ ἐπιεικῶς ἐδ' αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐδ' μὲν παρεγγυώμενος φαίνεται, ἐδὲ δὲ ὅλης τῆς κατ' αὐτὸν Φιλοσοφίας

τηρήσας. Ἀλλὰ καὶ συλλογιστικῶς προβαίνων, ἐκ τῆς κατὰ τύπον ὅμως συλλογιστικῆς τελεθρίας ἐκ ἐδέλει νεανισθεῖσαι. Οὐδὲ γὰρ ἐν τῇ θέσει τῶν ἀνομιῶν ἢ τῶ συλλογισμῶ ἰσχύς, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς συνεπέως ὀρθότητι. Ἡ δὲ καὶ ἐν Σωφίᾳ προτάσεων, καὶ ἐν ὑφῇ συλλογισμῶν, μὴ τεχνικῶς διατυπωμένων σῶζεται, καὶ ἐν τῶν συλλογιστικῶν Θεσμῶν, δείξασθαι, κατασκευαζέσθαι δὲ ἀναλύσεως. Διὰ ἐδ' ὡς ἀκρίβησ νομιδῆ τὰς συλλογιστικῶν μεθόδων παρὰ Φαῦλον δετέον. Ἀλλὰ καὶ ἀγαθὰ δίκαιον τὸν ἐπινοητικῶ αὐτῶ Φιλόσοφον, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπινοητικῶν ὑβόντα καὶ διδάξαντα τὸ κάλλιστον καὶ ἀξιολογώτατον, ὡς ἀντιφερόμενος τῶ Ἀγγλῶ Λωκίῳ, ὁ Γερμανὸς Φησι Λειβνίτιος. L' invention de la forme des Syllogismes est une des plus belles de s'esprit humain, et même des plus considerables. Leibn. Nouveaux Effais sur l'Entend. Livr. IV. Chap. XVII. §. 4. Τῶ ὄντι δὲ, ἐχ ἔτω ῥῆδιον ἐστὶν Ἀποδείξεως ὀρθῶς προβαίνεσης, ἢ ἢ μέρεσ ὑποσησάσεως ἐπ' ἀκριβῆς τῶ δυνάμει, ἢ τῶ ἀδυναμίας